

hvortil der kræves kørekort, skal frakendes føreren af et sådant køretøj«. Det kræver ikke kørekort at føre en ikke-registreringspligtig knallert.

Den foreslåede nye bestemmelse i færdselslovens § 43 a har samtidig relation til færdselslovens § 119 a, idet sager om hastighedsovertrædelser ved kørsel med knallert på tilsvarende måde som andre hastighedssager vil være omfattet af mulighederne for udenretlig og indenretlig vedtagelse af bøder og frakendelse af førerretten. Der henvises i den forbindelse til gennemgangen af anvendelsesområdet for færdselslovens § 119 a under bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 14.

Til nr. 9 (færdselslovens § 46)

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, medfører, at der vil kunne tillades lejlighedsvis standsning og parkering på motorvej af arbejdskøretøjer, der ikke udfører vejarbejde. Efter den nugældende færdselslov er det alene tilladt at standse og parkere arbejdskøretøjer på motorvej i forbindelse med vejarbejde. En række jernbane- og broarbejder bliver derfor unødigt kompliceret af, at arbejdskøretøjerne ikke kan parkere tættere på det sted, hvor arbejdet skal udføres. Der er således alene tale om løsning af et praktisk problem. Der vil ikke blive givet adgang til generel parkering på motorveje uden for rasteplasser m.v.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om betingelserne for en sådan lejlighedsvis standsning og parkering. Det forventes ikke, at der vil blive givet tilladelse til parkering i over ét døgn. Parkeringen vil alene blive tilladt i nødsporene eller i dertil særligt anlagte lommer på motorvejen. Der vil ikke blive givet tilladelse til at parkere på selve motorvejen. Parkeringen forventes at blive udført således, at det er færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Til nr. 11, 13, 15 og 16 (færdselslovens § 92, § 92 a, § 92 b, § 92 c, § 92 d, § 97 og § 121)

Til § 92, § 92 a, § 92 b, § 92 c og § 97

Ved forslagens § 1, nr. 11, foreslås det med bestemmelserne § 92 og § 92 a at ændre kompetencen til at træffe færdselsmæssige bestemmelser på offentlige veje og på private fællesveje i byerne, således at vejbestyrelsen fremover med enkelte undtagelser træffer afgørelse med samtykke fra politiet. Efter de nugældende regler er det politiet, der med samtykke fra vejbestyrelserne eller vejmyndighederne, træffer sådanne færdselsmæssige bestemmelser.

De foreslåede bestemmelser er i overensstemmelse med regeringsgrundlaget af marts 1998, hvori er anført, at der skal tilvejebringes lovgivningsmæssig mu-

lighed for, at kommuner kan foretage trafikreguleringer. Derudover har regeringen i en række tilfælde tilskyndet kommuner til at tage færdselssikkerhed på dagsordenen, herunder at udarbejde egentlige trafik-handlingsplaner.

Det er regeringens vurdering, at der ved at give kommuner og amtskommuner mulighed for at foretage færdselsregulerende foranstaltninger, således at trafikhandlingsplaner og øvrig kommunal planlægning fremover i videre omfang kan gennemføres som en helhed, sikres en styrkelse af det lokale trafikpolitiske arbejde. Det er ligeledes regeringens vurdering, at der for at styrke dette arbejde må ske en reel overførelse af kompetence, således at ansvaret for de færdselsregulerende foranstaltninger i forbindelse med trafikhandlingsplaner m.v. overgår til kommuner og amtskommuner.

Det bemærkes, at der i amtskommunerne og i en lang række kommuner er oprettet færdselssikkerhedsråd, hvor både politi og kommuner er repræsenteret. Disse udfører et stort arbejde, og regeringen forventer, at ændringerne i færdselsloven vil have en yderligere positiv effekt på dette arbejde.

I den forbindelse foreslås ved § 1, nr. 11, en ny affattelse af § 92 ved de foreslåede bestemmelser §§ 92, 92 a, 92 b og 92 c.

Den nugældende § 92 opdeles herefter i fire nye paragraffer, hvor § 92 omfatter de afgørelser, der træffes af vejbestyrelsen eller vejmyndigheden med samtykke fra politiet. § 92 a omfatter de afgørelser, der træffes af politiet med samtykke fra vejbestyrelsen eller vejmyndigheden, § 92 b omfatter afgørelser efter § 92 og § 92 a, der vedrører stationspladser eller adgangsveje til stationer eller færgelejer, og § 92 c omfatter fælles bestemmelser for afgørelser efter både § 92 og § 92 a.

I dag skal vejbestyrelserne eller, for så vidt angår private fællesveje, vedkommende kommunale myndighed, efter den nugældende bestemmelse i § 92, stk. 1, give samtykke til politiets afgørelser, som påvirker vejes indretning og udnyttelse. For at give vejbestyrelserne/vejmyndighederne bedre mulighed for at gennemføre færdselsregulerende foranstaltninger foreslås det i § 92, stk. 1, at det skal være vejbestyrelsen/vejmyndigheden, der træffer afgørelse med samtykke fra politiet, dog med undtagelse af de afgørelser, der er nævnt i den foreslåede § 92 a.

Det bemærkes samtidig, at den nugældende bestemmelse i § 92, stk. 1, for så vidt angår private fællesveje, alene regulerer de private fællesveje i byer. Dette foreslås nu præciseret i lovtæksten, ligesom den nugældende § 97 ved lovforslagets § 1, nr. 13, ligeledes foreslås ændret, således at det fremover vil stå